

Kapitola 11. stinná stránka společnosti

Předcházející část: Kapitola 10. Amerika

KAPITOLA 11

Stinná stránka společnosti

Úvod

Třebaže úroveň vědomí Ameriky je aktuálně v hladině 421, asi 49 procent obyvatelstva kalibruje pod 200. Tak 51 procent nad 200 představuje řešení a 49 procent pod 200 představuje problém. Pro usnadnění diskuse o stinné stránce bylo kalibrování zhruba rozdělené do skupin na protisociální chování, kriminální chování a špehování, třebaže je zřejmé, že se všechny tři značně překrývají.

Protisociální (asociální)

Antisemitismus	155	Korporační podvod	160
Překupníci drog (ulice)	55	Lidé bez domova na ulici	95
Pouliční gangy v centrech měst	125	Internetoví hackeři	145
Internetové porno (dospělý člověk)	75	Internetové porno (dítě)	60
Laserový paprsek k oslepení pilota	80	Zakázané motocyklové gangy	140
Pachatelé internetových červů a virů	85	Malicherné zlodějství	145
Kapsář	175	Prostituce	140
Rasistické nenávistné skupiny	150	Otroctví	20
Vandalství	175		

Mnoho lidí v této skupině odvozuje svůj pocit důležitosti prostřednictvím deviantního chování. Nicméně cena, kterou za ně platí společnost, je enormní, stejně jako v případě internetových hackerů, kteří pro svou zálibu nasadí destruktivní internetové viry, které stojí ekonomiku miliony dolarů.

Subkultury ulice a nezákonné motocyklové gangy jsou hodně studovány sociology a představují subkultury, ve kterých je status odvozený z toho, jak moc jsou vnímáni jako „špatní“. Dalšího statusu dosahují pomocí mediálního zobrazování, kde jsou líčeni jako zidealizované symboly lidí, například ďábelským stereotypem „divoký a svobodný“. Pak následuje obraz mužného „macho“, kde kuráž znamená schopnost flirtovat s nebezpečím a tak demonstrovat odvahu.

Rasistické nenávistné skupiny, zahrnující antisemitské skupiny, skupiny proti černým i bílé rasistické skupiny mají ve Spojených státech amerických dlouhou historii, kde je Ku Klux Klan nejvíce zjevný příklad. Ty demonstrují dualistický

rozkol v psychice a projekci nenávisti k sobě na jiné skupiny lidí. To je také založené na pocitu méněcennosti. Lidé s adekvátní sebeúctou nemají žádnou potřebu nenávidět druhé.

Otroctví může být pochopené jen v jeho historickém kontextu. Po tisíce let to byl akceptovaný celosvětový životní styl, a v době starověkého Říma otroci převýšili počtem svobodné muže v poměru deseti ku jedné. Otroci v této kultuře postupovali všechny úrovně společnosti. Kastovní systém v Indii převládal tisíce let a byl to stanovený způsob života, stejně jako v severní Africe (v arabském Súdánu dodnes [Deng, 2004]).

Historicky, západní pobřeží Afriky postrádalo prodejné zboží nebo základy, na kterých by budovalo ekonomiku. Kmenoví náčelníci zaútočili na další kmeny a zajatí lidé byli pak prodáváni v přímořských přístavech v již čilém obchodu s otroky. Paradoxně to bylo evoluční zlepšení, protože otroci byli předtím prostě zabíjeni. Celé skupiny barbarů, které napadaly Evropu po staletí, jako byli Vikingové, udělaly stejný objev a prodávaly některé ze zajatců, místo aby je zmasakrovaly. Následně bylo otroctví celosvětově rozšířeno a představuje část základu všech národnostních skupin žijících dnes. Otroctví pomalu ztratilo hybné síly a vymřelo s koncem kolonizace a v Americe dramaticky skončilo s občanskou válkou. Jen celkem nedávno, v roce 1962, zakázala úplně poslední země otroctví (po výzvě prezidenta Johna F. Kennedyho).

Třebaže otroctví vnímá dnešní svět jako bezpráví, v průběhu kulturního a sociálního vývoje to byla pouze pomíjející fáze. Takže otroctví není skutečně etnická záležitost, třebaže má vždy etnické výrazy. Neviděná výhoda otroctví v americké historii byla ta, že průměrná délka života amerických otroků byla dvakrát delší než u domorodých Afričanů, kteří zůstali ve svých původních komunitách a podléhali kmenovému válečnictví.

Bezdomovci na ulici jsou konglomerát narušených lidí z různých vrstev a jsou dobře sociologicky prostudovaní. Jejich počet se velmi zvýšil následkem uzavření státního nemocničního systému, který poskytoval bezpečné útočiště pro mnoho mentálně vyřazených lidí v ochranném prostředí, kde byli přijati, pochopeni, a byl jim poskytnutý domov, strava, lékařská péče a péče o chrup, stejně jako vhodné psychiatrické služby, psychologové, terapeutické skupiny, sociální pracovníci a případoví pracovníci. Stará státní nemocnice byla ustanovená subkultura, která kalibruje jako integrovaná v úrovni 215. Její zánik byl značně uspíšen následkem filmu *Přelet nad kukaččím hnízdem* (úroveň 180) a *Cvokárna* (*The Snake Pit*, úroveň 150), které představují překroucení, které mělo hlavní stinnou stránku a tou bylo rozšíření nepravdivého názoru, že duševní choroba je „mýtus“ (úroveň 110 [Szasz, 1974]).

Behavioral (chovat se)

Hrubé zacházení s dětmi	140	ženy	Bití
			95

Pedofilie	65	Stalker (úchyl)	60
Sexuální sadista	35	Dětská sadistická pornografie	5

Tyto poruchy vyplývají z různých příčin, z psychiatrické, genetické, neurologické a psychologické patologie. Tito lidé mají sklon mít utkvělé představy a vyznačují se chronickou rezistencí k vzhledu na věc nebo k potřebě pro ošetření. Oni jsou psychopatičtí. Lidé s těmito poruchami jsou vnímáni jako neposlušní, bez motivace, zběhlí v podvodu a „obojetnosti“ (předstírají normální život). Třebaže jsou odsuzováni a vězněni, tyto poruchy se obvykle vracejí po propuštění z vězení, jako například ve slavném groteskním případě Singleton. Zdá se, že tito lidé mají malou motivaci pro zotavení, s výjimkou těch, kdo si zvolí víru založenou na 12 krokových programech a zůstanou v nich zapojení i po propuštění. Všimněte si, že léčebné programy založené na víře jsou vystavené stejným politickým útokům, jako skupina, která podporuje „práva“ pedofilů. Pro zajímavost, kdyby byli chlapci, kteří jsou svedení a znásilněni, děvčaty, dravci budou obviněni z pohlavního zneužívání. (Kdo platí za „chlapecké“ chirurgické ošetření a léčbu AIDS?)

Pedofilie je forma obsesivně kompulzivní poruchy, doprovázené psychopatickými tendencemi. Ti, kdo jsou zatčeni za údajně ojedinělý incident, typicky předtím dělali neslušné návrhy stovkám dětí a pokračují v tom i po svém propuštění z vězení. Adekvátní jednání s tímto stavem je diskuze v oblasti občanského práva, která může být shrnutá jako nerovnost občanských práv nevinných obětí proti právům pachatele. Podobné diskuse existovaly v minulé dekádě o osobách, které měly aktivní infekční tuberkulózu a odmítaly respektovat práva jiných. Argumenty se týkají základních pojmů rozřídění, které také nastávají v armádě, kdy se zvažuje přežití jednoho vojáka proti životům celého regimentu, nebo zda loď a její posádka by měla být obětovaná, aby se zachránil jeden námořník, který spadl přes palubu.

Zjevné násilí

Antiinterrupční násilí	90	Žhářství	10
Ecoterorismus	160	Vražda dítěte	60
„Just Snapped“ (praskly mu nervy) 140		Politický, protestní a bombový atentát v budově 35-60	
Veřejné popravování zajatců	20	Na veřejnosti dělá výtržnosti	80
Sérioví vrazi dětí	5	Shoe Bomber (terorista Richard Reid)	120
Mladiství zabijáci spolužáků	35	Terorismus	10-35
Islámští teroristé	35-70		

Zabijácký instinkt je nejvíce potlačovaný, skrytý v zákoutí ega (Freudův „Id“),

což je úroveň zabíjení z lásky k násilí, pro násilí samotné, bez psychologických příčin. V historii to můžeme vidět ve zběsilé zuřivosti Vikingských dobyvatelů (berserker), kteří zabíjeli lidi zbytečně; v Japonsku kolem roku 1930 a v koncentračních táborech za druhé světové války. To je současně extrémní megalomanie a egocentričnost (zhoubný narcismus) rozpoutaný vymýváním mozku, rozněcujícím politickým řečnictvím nebo náboženským fanatismem (úroveň 80).

Žhářství bylo zařazeno do poruch chování, protože to je také kompulzivní a nutkavě opakované jednání. Zatímco dospívající zabijáci spolužáků mohli být šikanováni či zneužíváni, zde je základní psychopatologie ve skutečnosti intrapsychická (Brooks, 2004), a není „způsobena“ externími faktory. Vnitřní faktor je narcistická grandióznost a opovržení nad „druhořadými“ osobami. Stejnou psychopatologii můžeme vidět u gangsterských rapperů, pro které jsou normální lidé „parchanti“ nebo „zmrdi.“ Navíc tam je další osobní prvek přispívající k násilí a to videohry, jejichž výsledkem je, podle Pavlovova reflexu (to jest zabití = odměna), znečitlivění a stav transu podobný automatu, ve kterém se člověk začne chovat a jednat a prožívat to, co vidí.

Je významné, že 65 procent obyvatelstva trpí různou mírou PTSD (posttraumatický stresový syndrom) jako důsledek násilí v televizi a filmech. Pamětihodným příkladem byl film „Psycho“ (úroveň 80). Mnozí lidé se báli zůstat ve sprše doma sami ještě několik let poté, a zamykali dveře své koupelny. (PTSD se vyznačuje strašnými zpětnými záběry.)

Drogy a alkohol

Závislost na alkoholu	90	Kokain	7
Drogová závislost	95	Řízení pod vlivem alkoholu	55
Heroin	6	Methamphetamines	6

V minulosti byly tyto stavy úplně beznadějně a neléčitelné protože nejsou jen o psychologii a chování, ale také o fyziologii. Z lékařského hlediska se opravdová závislost vyznačuje abstinenciálními příznaky. Psychologická závislost, jako je závislost na marihuaně, postrádá fyzické abstinenciální příznaky. Opiáty jsou návykové dokonce i pro mozkové neuronové buňky, které se pěstují v laboratorní živné půdě. Když je návyková látka odstraněná ze živné půdy, neuron se sraští a umírá.

Psychologicky se závislosti dají rozdělit do dvou poněkud odlišných tříd, za prvé na sedativa, jako jsou alkohol, heroin, barbituráty a trankvilizéry, a za druhé na látky, které jsou dráždivé, jako jsou amfetaminy a kokain.

Závislosti na sedativech se dají léčit od příchodu Anonymních Alkoholiků, kteří vznikli na základě transformující duchovní zkušenosti jejich zakladatele Billa Wilsona. Hnutí je nyní rozšířené na celém světě. (AA kalibruje v úrovni 540.) Závislosti jsou tak hrozné, že intelekt, který kalibruje v úrovni 400, má nedostatečnou moc a lze je vyvážit jen energetickým polem, které kalibruje v

úrovni **540**. Analýzou bylo zjištěno, že závislost je uměle vyvolaná „vysoká“ úroveň vědomí a drogový efekt blokuje zakoušení nižších úrovní vědomí. Následováním 12 krokového programu lidé postupně odstraňují ego, které je nahrazené duchovní energií, která je udržovaná následným duchovním programem s prokázanou hodnotou.

Hrozná behaviorální a psychiatrická poruchy

Hraniční poruchy osobnosti 65-150	Psychopat 45-60
„Posedlí“ psychotičtí vrazi 5-11	

Toto zahrnuje psychotické úrovně duševních poruch, s přechodnými obdobími s kvazi-normálním chováním. U osob s diagnosou hraniční poruchy je vnímání reality nejisté a regrese k velmi extrémním a hrozným stavům je spouštěna psychologickým konfliktem, protože osoba je přecitlivělá na velmi slabou provokaci.

„Posedlí“ vrazi jsou třída sama o sobě. Mnoho z nich slyší hlasy nebo boha, které jim říkají, aby zabili sebe nebo druhé a zahrnují paranoidní psychózu. Psychopatické poruchy jsou relativně známé jako nedostatek svědomí u klasického podvodníka a sociopatických kriminálních subkultur. V psychiatrii jsou tyto poruchy technicky označeny jako charakterové vady nebo „disociální,“ pokud jsou v první řadě odpovědí na kulturní podmínky (například, pouliční gangy).

Diagnosy poruchy osob

Podle nejposlednějšího průzkumu provedeného National Institute of Health, asi 15 procent dospělých lidí ve Spojených Státech (31 milionů) má diagnostikovatelné poruchy osobnosti:

Obsesivně kompulzivní porucha 7.9%	Paranoidní porucha 4.4%
Asociální porucha 3.6%	Úzkostné poruchy osobnosti 4.9%
Schizofrenické poruchy 3.1%	Hysterické poruchy 1.8%
Psychická závislost na jiných lidech 0.5%	

Tyto všechny psychologické diagnózy jsou spojené se značným emocionálním, sociálním a pracovním zhoršením a s mezilidskými konflikty, stejně jako deviantní postoje a systémy víry (2002 Národní epidemiologická studie, NESARC Report, 2004).

Kriminalita – Současná vězeňská populace

průměrné skupinové kalibrování

Federální 60	Státní 65
Okresní 65	Cely smrti 20

Extrémně nízké úrovně kalibrování ukazují primitivnost a převahu zvířecích

instinktů a tak reprezentují zpomalené zrání vývoje vědomí. Někteří se stali lidovými hrdiny jako následek překroucení reality. Ve skutečnosti jsou, jak ukazuje kalibrování úrovní, smrtonosní zabijáci, ačkoli jsou stylizováni jako Kulomet Kelley, Scarface, Kmotr, Babyface Nelson, Liberators a tak dále. Ve více etické konzervativní populaci by média nemohla idealizovat takové zločince, ani by nešlo získat sociální status spojením s nimi. Média značně přispívají k přitažlivosti kriminálního životního stylu pro citlivé dospívající lidi a potvrzují souhlas s vážnou deviací.

Výzkum vraždy presidenta Johna F. Kennedyho odhaluje, že ze tří vypálených výstřelů ho dva zasáhly, jeden pocházel od Lee Harvey Oswalda a další od komplice od „travnatého pahorku“.

Psychopat postrádá svědomí a tak je schopný oklamat i dokonce tzv. detektor lži, který by zaznamenal úzkost, kterou vyvolává podvod u normální osoby. S chybějícím svědomím nejsou u těchto osob žádné pocity viny a chybí jim mravní, etické a duchovní hodnoty. A ve století předtím by byla u nich stanovena formální psychiatrická diagnóza „mravní slabomyslnost“ (úroveň 90).

Povaha kriminality

Není pravděpodobné, že léčba může být nalezena pro každé lidské onemocnění bez stanovení přesné diagnózy a objasnění základní patologie. Nikde toto není víc zjevné, než ve světovém selhání pochopit základní povahu kriminality a jejího výrazu na mezinárodní úrovni v podobě války. Použití výzkumu vědomí objasní základní elementy, které nejsou jinak pozorovatelné a zahrnují základní charakteristiku, před kterou společnost obvykle zavírá oči.

Objasnění za prvé vyžaduje odlišit porušení zákona od zločinu a kriminality. Kde porušení zákona je legální a morální otázka, která zahrnuje vysoký podíl relativně „normálních“ občanů každé země. Tato porušení jsou přechodná a často kvůli nezralosti, příležitosti, nedbalosti, zanedbání, neznalosti, nedostatku pozornosti, nedostatku převzetí jiných kulturních způsobů chování, pomíjející nemoci, tělesnému a duševnímu zhoršení, věku, rozptýlení jinými záležitostmi nebo kvůli dočasným podmínkám, jako jsou manželský spor, ztráta zaměstnání nebo jednoduše nedostatek vzdělání. Na vážnější úrovni je předmětem opravdový zločin, který může být dočasný nebo izolovaný, a vzniká kvůli emocionálnímu tlaku, opilosti, provokaci, defektu osobnosti, nedostatku zábran, nestabilitě, finančním tlakům, vadám svědomí, nebo kvůli něčemu tak prostému, jako je hledání vzrušení nebo „setkat se náhodou se špatnou společností.“ V případě „porušení zákona“ a „izolovaného zločinu“ se předpokládá, že pachatel má normální duševní a emocionální schopnosti a že pokuty a pobyt ve vězení tyto přestupky nebo zločiny zastaví.

Nicméně kriminalita má jinou povahu a je příbuzná s onemocněním. V podstatě to je chronická, vážná duševní porucha, která má emocionální, behaviorální a psychologické charakteristiky. Navíc se tam často vyskytuje genetické poškození adekvátního vývoje přední mozkové kůry (Arahart-Treichel, 2002). Kriminalita, stejně jako u dítěte, je charakteristická neschopností odložit uspokojení,

nedostatkem schopnosti předvídat nebo se bát důsledků, nedostatkem starostí o druhé a narcistickou egocentričností. Psychologický výzkum odhaluje, že to je často diagnostikovatelné už ve věku tří let.

Je spíše než chybné vyslovit hypotézu o nízké sebeúctě, protože naopak, zločinci mají přehnaný, nafouknutý, grandiózní a egoistický pocit důležitosti. Odmítají odpovědnost, jsou impulsivní, mají nedostatek svědomí, nemají pocity viny nebo výčitky. Jejich životní styl je charakterizovaný narcistickým nedostatkem starostí o práva druhých nebo začlenění společenských hodnot, jako jsou morálka nebo etika. Ve freudovském názvosloví je tam nedostatečně rozvinuté superego a neschopnost zvnitřnit a ztotožnit se s adekvátní postavou autority.

Navíc k výše uvedenému je tam často verbální vloha charakterizovaná jako nenucenost stejně jako impulsivnost, neschopnost učit se ze zkušeností, emocionální nestabilita, a náklonnost a přitažlivost k zločinu, drogám, a senzacechtivostem. Nedostatek začlenění sociálních hodnot a neúcta k autoritě jsou vyjádřené jako otevřený odpor, impulsivnost a narcistická egocentričnost. Často jsou brzy v životě psychiatricky diagnostikováni jako lidé s poruchou opozičního vzdoru (ODD), nebo s poruchou chování s psychopatickými nebo se sociálně patologickými sklony.

Symptomy nějakých variant této chronické duševní poruchy v raném dětství se často projevují zakládáním ohně, krutým zacházením se zvířaty a pomočováním (trvalé noční pomočování v pozdějším věku). Tito lidé mají také sklon k vytáčkám a bývají „patologičtí lháři“, se zhoršeným smyslem pro realitu a schopností chápat. Někteří se stávají výrobci přesvědčivých výmyslů a vymýšlejí uvěřitelné příběhy, kterými často nařknou nevinné lidi, jejichž životy jsou tím zničeny. To je jedna situace, ve které může být kalibrování pravdy rozhodující, když jsou falešní žalobci často přesvědčiví pro úřady. Kvůli takovým křivým obviněním se mužský personál v léčebných centrech pro mladistvé velmi obává být sám s ženským pacientem i po velmi krátkou dobu. Lidé znají až příliš dobře katastrofální dopad obvinění, která jsou často zapříčiněna záludným vzdorem a z podcenění přebujelého narcismu.

Recidiva je spojená s vnitřní grandiózností a s touhou po vzrušení, nebezpečí, dobrodružství a s popřením reality, která je viděna jako překážka pro vnitřní dětskou všemohoucnost. Tyto charakteristiky vedou k chaotickým manželským a rodinným situacím a k chronickým problémům s chováním ve škole. Tito jedinci často opouštějí školu a připojují se ke gangům a k asociálním subkulturám. Většina skutečných zločinců má dlouhý „trestní rejstřík“ od dětství. Sedmdesát pět procent propuštěných zločinců je zpět ve vězení během tří let.

Násilnická mládež, jak uvádí studie National Institutes of Health (Kaplan, 2004), je charakterizovaná v raném dětství nízkým I. Q., zpožděným vývojem řeči, nízkou klidovou srdeční frekvencí, genetickými faktory, negativními emocemi, nedostatkem soucitu s jinými, neúctou k pravidlům, nespolehlivostí, nedbalostí, útočností, asociálním a násilným chováním, plus mozkovou abnormalitou neurotransmiterů (metabolity Serotoninu), které bývají spouštěné zneužíváním v dětství.

Brzo v jejich životě jsou psychopati často přiváděni k psychiatrickému ošetření,

keré, jak se zjistí, je zbytečné a neúčinné. Příležitostně někdy nastane zlepšení, protože porucha je někdy spojená s bipolární poruchou ADHD, závislostmi, nebo hraničí s diagnosou explosivní poruchy osobnosti. Neschopnost reagovat na psychologicky založené ošetření má co dělat s vnitřními vadami v utváření ega stejně jako neschopnost lásky nebo soucitu. V psychoanalytické terminologii pak postrádají schopnost vytvořit pozitivní přenos k terapeutovi.

Ve společnosti odráží kariéra zločince jejich společenský a ekonomický status. Na nejnižší úrovni se stávají členy kriminálních gangů. Více erudovaní se stávají podvodníky a někteří jsou členy subkultur, jako jsou Irští cestovatelé, chicagský gang v éře prohibice nebo překupníci drog dnešní kultury. Psychopati, kteří pocházejí z vyšších společenských a ekonomických úrovní jsou často víc společensky adaptovaní a stávají se zločinci v „bílých límečcích“ nebo neetickými CEOs (šéfy) ve velkých korporacích a zapojují se do akciových podvodů. Někteří založí prodejní společnosti podle schématu Ponzi či různé pseudo charity, nebo se stávají manipulátory na trhu akcií a komodit. Někteří se stanou zběhlí v politice a vstoupí do vlády, kde se stávají zkaženými úředníky. Když je psychopatie omezená v první řadě na sexualitu, pedofilové infiltrují náboženské nebo mládežnické organizace, ke kterým jsou přitahováni dostupností obětí. Nosí beráncí roucho duchovního, vůdce skautů, trenéra, táborového poradce, a tak dále. Všechny výše uvedené příklady kalibrují pod 200, což je vážné výstražné znamení. Psychopat si nepřipouští vinu, ani když je dopadený při činu nebo vyfotografovaný na videozáznamu.

Duální kriminální osobnost je často netušená, jestliže to koná jenom v mysli, a tím je možné vysvětlení záhadných případů, které zahrnují podřízenou psychopatickou osobnost maskovanou zdánlivě normální, úctyhodnou osobností. V člověku mohou být dvě osobnosti a mohou být úplně od sebe oddělené, tedy rozštěpené a dokonce i vzájemně neznámé (k sobě navzájem). Viz pozdější text. Normální osobnost protestuje svou neviností, protože si ve skutečnosti neuvědomuje svoje rozštěpení, a je utlačovaná kriminální osobností.

Z výše uvedeného třídění je znát, že je důležité správně diagnostikovat porušení zákona od skutečného zločinu a nedávat je do jednoho pytle, jinak je řešení odsouzeno k nezdaru, stejně jako v medicíně, kde je efektivní ošetření úplně závislé na správné počáteční diagnóze.

Normální osoba, která poruší zákon, reaguje na důsledky, jako jsou pokuty nebo zkušební doba nebo, ve vážnějších případech, vězení. Normální narušitel zákona také reaguje na vzdělání, jako je požadavek zopakovat si řidičský kurs nebo omezení řidičského průkazu. Pro normálního člověka jsou přestupky hanbou, vinou, výčitkou, veřejnou ostudou, mají strach z následků a strach ze ztráty sociálního postavení a sebeúcty.

Opravdový zločin se vyznačuje vážnějším opakovaným porušením zákona a zde je diagnóza kritická. Otázka, která musí být zodpovězená, je, zda je základní osobnost psychopatická nebo relativně nedotčená. Zákon historicky odlišuje zločiny z vášně, zločiny spáchané pod nátlakem finanční nouze a přechodné životní situace. Porušitel zákona a normální osoba, která spáchá trestný čin, jsou vnímaví pro

skupinovou terapii nebo k individuální psychoterapii, psychiatrii, pro filozofickou převýchovu, poradenství, pro léčebné programy založené na víře. To je oblast, kde školení v ovládnutí hněvu, 12ti – krokové programy, zkušební doba a dozor nakonec způsobí zlepšení. Znovu, a to je kriticky důležité, je třeba udělat správnou diagnózu, protože jinak použití důsledků nebo léčebných pokusů je obvykle neúčinné, jestliže je základní osobnost pachatele sociálně patologická.

Kriminalita je ustanovený životní styl s recidivou, pro který nebyla dosud nalezena žádná efektivní léčba. Základní osobnost se nezmění a ze zkušenosti víme, že, pachatel nemění chování, ale stává se chytřejší a učí se, jak uniknout odhalení.

Pro člověka s normálním psychologickým profilem je vězení děsivý trest. Kultura je cizí a zvětšuje vinu, obavy a nechuť k dřívějšímu chování. Tyto pocity úplně chybí psychopatické osobnosti, které je vězeňský život důvěrně známý, jednotlivec je pouze odstraněný z ulic a na dalším místě pokračuje ve svém způsobu života. Vedoucí principy a životní styl kriminality jsou ve skutečnosti vnitřní kodexy chování a jednají v rámci vězeňské populace a jsou zmírňovány v jejich projevech jenom hrozbami vězeňské administrativy.

Ve vězeňské populaci udržují gangy kontrolu právě tak, jak to dělají v ulicích, a aby mohl přežít, chovanec se ve vězení rychle naučí, jak hrát jejich hru. U psychopata nemá čas strávený ve vězení žádný vliv na následující chování, než jen další rafinaci šikovnosti

Kalibrovaná úroveň psychopatické osobnosti typická pro recidivistu je obecně mezi úrovněmi 35 a 80 na stupnici vědomí. Doposud kriminalita nereaguje na žádné terapie nebo průběh technik, a tak společnost může jen reagovat manévrem, aby se chránila, jak nejlépe může, to jest karanténou ve vězení. Protože psychopat pohrdá předpisy a nařízeními, dokonce i takzvaným „selským rozumem,“ policie zadržuje občany i pro menší přestupky, protože ví, že psychopat je svým životním stylem nezodpovědný. Tak zastavení auta pro vadné zadní světlo přináší vysoký počet zajištěných zločinců, kteří jsou hledaní pro více závažné trestné činy. To je moudrost legislativy „třikrát a dost“, která se ukázala být vysoce účinná a redukovala 50 % pouličního zločinu.

Je naivní dívat se na takové zákony se sentimentalitou, že je „nečestné dát někoho do vězení pro krádež krabičky cigaret“. Fakta odhalí, že chronický zločinec byl chycený pro možná jen setinu z počtu zločinů, které spáchal. Typický pedofil obvykle zneužil v některých případech dokonce stovky obětí před zatčením a odhalením. Automobilový zloděj ukradl stovky aut, než byl nakonec chycen. Domácí násilí se stalo x – krát a chronický zloděj ukradl tisíce položek, a tak dále.

Kvůli opatření zákona soudy společně s obhájci předem zamezí prezentaci minulé historie obžalovaného před porotou, jejíž schopnost věc objektivně posoudit je proto zhoršená úmyslným zadržováním kriticky důležitých informací. Diagnóza je úplně jiná pro mnohokrát trestaného recidivistu a příležitostného pachatele zločinu pod nátlakem nebo kvůli dočasné slabosti osobnosti. „Jedna velikost se hodí všem“, striktně trestný přístup je účinný jen pro osoby, které jsou v

podstatě psychologicky nedotčené a spadly do deviantního chování, ale jsou schopné učit se ze svých chyb. Pro některé takové šťastné jedince je vězení zkušenost, která způsobuje kritickou „ránu do brady.“ Mnoho takových lidí projde hlavním obratem ve svém životě a stanou se vzornými občany a duchovně orientovanými.

Když zjistíme, že psychopatické osoby nejsou schopné si pomoci a že žádné efektivní ošetření není k dispozici, soucitný pohled chápe, že psychopati jsou sice pachatelé, zároveň ale jsou obětí vlastního stavu. Vývoj jejich vědomí je primitivní a je v zajetí kořistnické zvířecí úrovně. Jiné řešení než karanténu společnost zatím nemá.

Špionáž a politická kriminalita

Ethel a Julius Rosenbergovi	175	Walker Family (Voj. špionážní námořnictvo)	120
Harold Philby	120	FBI a CIA Moles	110-175
Aldrich Ames	105	The Cambridge 5 (prosovětští špioni)	75
Los Alamos Defectors-Manhattan Projects (prosovět. špionáž při výrobě atomové bomby)	80	Dvoustranní špioni	130
Alger Hiss	205 – 160	Robert Hanssen (špion)	80

Toto skupina je jedinečná a zahrnuje kombinaci nenasytosti, pseudopolitické racionalizace, vady charakteru, vadné svědomí a psychologické škatulkování (které je také vidět u některých sériových vrahů, zvláště těch, kteří zabijí sekvenčně manžely a v mezidobí vedou zdánlivě normální život).

Tyto defekty doprovází intelektualismus. Odpadlíci, kteří prozradili tajemství atomové bomby, se považovali za intelektuálně nadřazenou elitu a své akce tím omluvitelné pro svou schopnost racionalizace. Třebaže „etika“ byla základním prvkem diskusí o morálnosti vývoje jaderného štěpení, tito jednotlivci si s intelektuální grandiózností odůvodnili své chování, které bylo ve skutečnosti podvod, jak ukazují kalibrované úrovně jejich vědomí. Kdyby byla jejich erudice opravdu povznesena nad zbytkem lidstva, pak by jejich vědomí kalibrovalo ve vysokých úrovních 400 nebo 500.

OKRESNÍ SOUD SPOJENÝCH STÁTŮ PRO VÝCHODNÍ

OBLAST VIRGINIE

Alexandrijská divize

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ versus Robert Philip Hanssen – zrádce

ROZSUDEK

Robert Philip Hanssen je zrádce. Na základě všeho, co o něm bylo napsáno, psychologických rozborů, rozjímání ohledně jeho motivace a posouzení jeho charakteru, na konci tohoto dne můžeme o Hanssenovi prohlásit. Je zrádce a následně je zdůvodnění jeho rozsudku.

„On zradil svou zemi a udělal to v době, kdy jsme byli v hořké a nebezpečné studené válce se Sovětským svazem. Hanssenovo bezostyšné a nedbalé jednání, jeho neobyčejně zlé provinění které je téměř za hranicí pochopitelnosti. Za použití mnoha nástrojů se stal kontrašpionážním expertem FBI a tajně poskytoval Sovětskému Svazu a Rusům informace nedozírného významu, v mimořádné šíři a výjimečně závažně citlivé. Dělal to, přestože věděl, že jeho odhalení mohla – a nakonec vedla, ke smrti a uvěznění lidí, a přestože věděl, že ohrozil bezpečnost celého našeho národa. Robert Philip Hanssen pro své vlastní sobecké a zkažené důvody, ohrozil každého amerického občana a svou zemi ve studené válce“ [1]

Tolik k postoji „mravní převahy“ Far Left, který je jako kouřová clona.

Hádanka kolem Algera Hisse je objasněna objevem, že on byl dvojitě rozdělenou osobností. Jedna kalibruje v úrovni 205 (veřejný obraz) a druhá v úrovni 160 (spiklenec). Tento stav je běžnější než u dalších agentů podezřelých ze špionáže v dalších případech dvojakosti.

Protože takoví jedinci jsou extrémně nebezpeční v dnešním nukleárním světě, který je také sužovaný teroristickými pumovými útočníky, jejich brzké odhalení obvyklým prověřováním úrovně vědomí z hlediska bezpečnostních rizik je kritické pro zajištění bezpečnosti. Vysoce profilovaní přeběhlíci, stejně jako jiní, již byli objevení na začátku sedmdesátých let výzkumem vědomí, jak je předvedeno na videozáznamu (Hawkins, 1995, video #1). V té době byli špióni v CIA a FBI identifikováni pomocí kalibrování jejich úrovně vědomí. V té době nebyl znám žádný jiný způsob, jak vysledovat jejich přesnou identitu, a kterým by mohli být snadno odhaleni během minuty. Oni byli později odkrytí a označeni (Robert Hanssen a Aldrich Ames).

Zatímco dvojitě rozdělení osobnosti je rozpoznané v psychiatrii, tato relativní vzácnost (oddělující stavy, diagnosa vícenásobné poruchy osobnosti), zatemňuje jejich odhalení ve veřejné sféře. Každý z dvoustranných špiónů (Projekt Manhattan, FBI, a CIA) byl odpovědný za úmrtí velmi mnoha lidí, navzdory jejich tvrzení o jejich nadřazenosti, což byla racionalizace pro jejich oboustrannou zradu. (Celá studená válka, stejně jako aktuální nukleární závody ve zbrojení, vzešly ze ztráty atomových tajemství ve prospěch bývalého SSSR.)

Odhalení těchto nepořádků je obtížné, protože skrývaná normální osobnost je to, co je představované veřejnosti. Je typické, že, podvod je odborně a úspěšně prováděn po několik let aniž by vyvolával podezření. Tito lidé vedou normální rodinný život a jsou tajnými pedofily a mnohonásobnými vrahy, nebo jsou požárníky, kteří jsou tajnými pyromany. Toto jsou reálné osobnosti typu Jekyll-a-Hyde.

Rozdělené rozdvojené osobnosti jsou často probírány v médiích jako velké případy, které matou veřejnost, soud i porotu. Zločinec je „mimo charakter“, jsou popsáni jako „normální“ lidé, pokud ne rovnou jako „báječní lidé“. (Svědci potvrdí, že

mají „báječný charakter.) Postoj obhajoby je:

Jak by mohla taková osoba spáchat takový zločin? Během soudu má podezřelý masku úctyhodného, zdánlivě normálního člověka a pečlivě hlídá své emoce. Normální lidé nic neskrývají a automaticky by ukázali celou škálu emocí, výrazy obličeje, řeč těla, a tak dále. Důvod, proč je popření viny reálné je ten, že představuje osobnost, která se ve skutečnosti nedopustila zločinu, to ta druhá osobnost, která je divoká a kriminální. Méně hrozné příklady jsou viděny v případě zpronevěry, kleptomanie, sexuálního nutkání, deviantního chování a kde lidé žijí dvojité životy, s oddělenými manželkami a identitami.

Významné je to, že v oddělených rozdvojených osobnostech si dvě osobnosti ve skutečnosti nejsou vědomé sebe navzájem. Třebaže jsou takové poruchy statisticky vzácné v celkovém obyvatelstvu, jsou relativně běžné v trestních případech, když je druhá osobnost moc aktivní a vynoří se prostřednictvím potlačované kriminality.

Toto rozštěpení osobnosti nastává před věkem tří let, když malé dítě reaguje na rodičovskou korekci ne modifikováním osobnosti, ale rozdělením osobnosti na „dobré já“ a „špatné já“. „Špatné já“ je pak potlačováno, popřené a nepolepšené a začíná vést tajný život bez omezování. „Špatné já“ někdy dostane jiné jméno a jen se pravidelně vynoří, aby se dopustilo surového zacházení nebo bizarního chování či mnohonásobné vraždy. Tito lidé se často stanou slavnými zločinci, jako například „Jack Rozparovač,“ nepolapitelní sérioví vrazi, sérioví násilníci, pedofilní vrazi dětí, vrazi kanibalové a talismanoví zločinci, kteří si dobírají policii a veřejnost popisováním svých zločinů.

Objev, že dvě úplně jiné osobnosti mohou existovat v jednom člověku, přišel náhodně. Před několika lety byl očekávaný návštěvník otestován kalibrováním vědomí před návštěvou. Když se návštěva přiblížila, bylo testování provedeno znovu a se zcela jiným výsledkem (původně 350, podruhé 135). Toto bylo první střetnutí s tímto fenoménem. Další dotazování odhalilo, že tam byl velký rozdíl mezi úmysly dvou různých osob v jednom těle. Jedna byla vlídná a další záluďná, a proto byla návštěva zrušená. Několik roků později, u zaměstnance, který jednal poněkud divně, také byl nalezená druhá nevhodná osobnost a pracovní poměr musel být ukončený, navzdory vynikajícímu osobnímu životopisu.

Kalibrování vědomí je jediná rozhodující metoda na odhalení nebezpečného jedince. Proces, jak je předvedeno na videozáznamu, je docela jednoduchý. Jeden člověk jenom prohlásí: „Tato osoba je integrovaná.“(ano/ne),“ zástupce velitele je integrovaný „(ano/ne)“, třetí úroveň dole je integrovaná „(ano/ne)“. Podle seznamu a zvláště podle identifikačních fotografií odhalí oslabená ruka za několik sekund úroveň vědomí jedinců vyšetřovacímu týmu, který nemá žádnou představu, kdo tyto osoby opravdu jsou. A zdravý trénovaný a integrovaný tým se zajímá jen o pravdu. Oni nepotřebují nebo dokonce nechtějí znát jména zkušných jedinců. Zkušebním subjektem dokonce může být dítě, jak je ukázáno na videu, které o věci neví nic.

Stejná procedura odhalí osoby podezřelé z terorismu, například „na letišti Heathrow se nachází nebezpečný terorista.“ (ano/ne). Pak určování umístění je snadné. Použije se mapa: „nachází se v sekci A.“ (ano/ne), „v sekci B. V sekci C,“

a tak dále. Pak je identifikované číslo letu. „A terorista zkouší nastoupit na let číslo 222, který odlétá podle plánu v 4:15 PM.“ (ano/ne).

Tato procedura může být udělaná pod dohledem kamer a zástupů lidí, jako na fotbalovém stadionu nebo při přehlídce. Jediné požadavky jsou, že záměr a účel jsou integrované, osoby provádějící dotazování musí mít autoritu a dostaly povolení ptát se na danou věc před použitím této techniky.

Třebaže jedinci s hroznými charakterovými vadami jsou zběhlí v disimilaci, tak mohou jen ovládat výkon své osobnosti a nemohou skrýt svou nízkou úroveň vědomí, která je ve „veřejném prostoru“ univerzálního, neosobního pole vědomí a nemá žádné názory nebo intelektuální omezení. Stejně jako neosobní elektrostatické pole, které jenom praská a dává elektrostatickou odpověď na přítomnost nebo nepřítomnost elektronů a nepodvádí a nemá žádnou motivaci. Test svalů není pravda versus faleš, ale jenom ukazuje pravdu nebo její nepřítomnost. Elektrostatické pole jednoduše nemůže reagovat, jestliže se neseťká s podněty, ale viditelně „se rozsvítí“ úměrně k síle podnětu a tím slouží jako diagnostická funkce působivé elegance.

Pravda a přežití

Analýzou je odhaleno, že nejvyšší ovoce naší společnosti je automatický důsledek pravdy, a společenské problémy vznikají z klamu. Svoboda, mír, a jak jsme viděli, dokonce samotné přežití, jsou podporované strukturou sociálního pole společnosti, ve kterém převládá pravda. Jak pak ale může být taková pravda identifikována, když tomu lidské duševní uspořádání předem zamezí a 78 procent světového obyvatelstva (49 procent v Americe) žije podle principů, které nejsou integrované? Ve svobodné společnosti jsou neintegrování lidé hluční a přesvědčiví a média zvětšují jejich vliv.

[1] „Všechno toto je popsáno v dokumentech, které kompromitují Sověty. Podívej se na například na Count 8 (“ přísně tajná zpravodajská analýza Spojených států o efektivitě úsilí sovětské rozvědky při získávání zpráv o nukleárních zbraních Spojených států ...”) a Count 12 (přísně tajná SCI analýza, datovaná v květnu 1987, o sovětské hrozbě a o programu vlády Spojených států, jak zajistit kontinuitu vlády v případě sovětského jaderného útoku)“

(Z FindLaw.com)

Následující část: [Kapitola 12. problematické otázky](#)